

Молода Україна

журнал української демократичної молоді

РІК ВИДАННЯ XXX

ЧЕРВЕНЬ — 1980 — JUNE

Ч. 290

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

В Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Leo Lupul
130 Pilkington St.
Thorold, Ont. L2V 1B4

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C.
Y2A 6X3

В США:

Головний представник
Alex Poszewanyk
5240 N. Le Claire Ave.
Chicago, Ill. 60630

Iw. Ivahnenko,
72 Feather Bed Ln.
Hopewell, N. J. 08525

L. Jemetz,
2941 Amboy Road,
Warners, N. Y., 13164

W. Ponomarenko,
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2. Hamburg — Wandsbek,
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

В Австралії:

S. Krywolap,
Box 1586 M.
G. P. O. Adelaide,
S. Australia

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді.

Голова ЦК: В. ПЕДЕНКО

Редагує Колегія:

B. Вакуловський, Л. Ліщина,
С. Голубенко, Ю. Криволаз
В. Родак, А. Лисий, О. По-
шиваник, Л. Павлюк.

Адміністратор З. Корець

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine.
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Democratic Youth
Association.

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: V. PEDENKO
18 Henderson Ave.
Thornhill, Ont., Canada
L3T 2C0

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні 9.00 доларів

Ціна одного примірника: 1.00 дол.

В Австралії 6.50 дол. (австрал.)

Ціна одного примірника: 70 центів

В Англії і Німеччині 7.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 80 центів (америк.)

В усіх інших країнах Європи 6.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 65 центів (америк.)

В усіх країнах Південної Америки 5.00 дол. (америк.)

Ціна одного примірника: 50 центів (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає остан-
нє число журналу, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо прислати поштові значки або інтерна-
ціональні купони (International coupon) на суму 25 канадських
центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає
за собою право скорочувати статті і правити мову; рукописів
не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди
відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA,

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: В. Юрченко, М. Вінграновський — Поезії.
У 30-ліття ОДУМ-у. В. Лехтер — Був місяць травень. Д. Корбутяк —
Франко і молодь. В. Ворскло — На крилах пісні. Уряд Онтаріо дає
роботу молоді. Програма святкувань в Бавнд Бруці. Н. Сандул — З
праці ОДУМ-у в Торонто. О. Клепач — Полтавський Вечір. О. Бердник
— У ямі з ведмедем.

На обкладинці: Ювілейна емблема з нагоди 30-ліття ОДУМ-у.
Виготовив Микола Сідельник — голова філії ОДУМ-у в Чикаго.

У 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

У місяці червні ц.р. припадають тридцяті роки створення Об'єднання Демократичної Української Молоді — ОДУМ-у. В Нью Йорку 18-го червня 1950 року відбулися перші збори молоді й студентів, переважно з наддніпрянських земель України. На цих зборах засновано ОДУМ. У Канаді створено ОДУМ 30-го вересня в Торонто. Згодом і в інших державах постали клітини ОДУМ-у. Сьогодні, 30 років пізніше, можна тільки дивуватися і гордитися досягненнями цієї організації. Поза різними труднощами, перешкодами та еміграційними обставинами ця організація молоді не тільки проіснувала 30 років, а також зробила помітний вклад у розвиток української еміграції, здобувши тим належне місце в історії української діаспори.

За цей час багато молоді перейшло через ряди ОДУМ-у, на таборах, на курсах, в самодіяльних гуртках... Старша молодь училась і загартовувалася в повноцінних провідників ОДУМ-у та української громади. Сьогодні серед одумівців є провідники й актив українських громадських організацій і установ: є директори українознавчих шкіл, учителі, члени і голови парафіяльних управ, диригенти, директори братських організацій та кооперацій. Вони є і промотори, і чорноробочі нашої громади.

Крім успіхів, ОДУМ має і невдачі — головне зменшення членства. Це в першу чергу через постійний і неповоротний асиміляційний процес. Також, часом організація тратить членство через розчарування чи безнадійність, а іноді й почуття меншевартості. Чимало основоположників та колишнього активу ОДУМ-у, тих, що не одного з теперішніх провідників ОДУМ-у записували до організації, залишили одумівські ряди. Сьогодні їхні діти є по інших організаціях, або що — найгірше, до жодної молодечої організації не належать.

Однаке, в рядах ОДУМ-у знайшлися одиниці чи гуртки завзятих, працьовитих ідеалістів, з вірою в своє демократичне об'єднання, в завдання ОДУМ-у, і своє покликання, вони довгі роки працюють для ідеї, для добра свого народу.

Успіхи і досягнення ОДУМ-у завдячуються

також прихильному українському громадянству, зокрема Товариству Одумівських Приятелів та тим всім, що послідовно і щиро підтримували, помагали і працювали для української молоді.

За 30 років, через обставини і вимоги часу, ОДУМ змінив свою структуру і свій статут. ОДУМ починався, як організація старшої студіюючої молоді. Потім було створено Юний ОДУМ, для виховання і підготовки нового членства. Для старших, які хотіли працювати з молоддю, а через свій вік не могли бути членами ОДУМ-у, створено Товариство Одумівських Приятелів. Хоч вигляд, обличчя й структура ОДУМ-у змінилися, однаке засади та принципи демократії і толерантності до інакодумаючих залишилися ті самі. Тому сьогодні, в одумівській родині, часто можна бачити кілька поколінь: діти в Юнім ОДУМ-і, а батьки та інші члени родини в ОДУМ-і чи в ТОП-і.

ОДУМ може не є таким, яким би міг бути і не кожен одумівець є таким, яким провідники ОДУМ-у чи громадянство бажали б бачити. Одумівці є такими, якими їх виховали батьки за допомогою школи, церкви, організації й англо-українського суспільства. ОДУМ є місцем розвитку, поширення і доповнення знання. Він дає можливість молодій людині зробити перші кроки у громадській праці чи в проводі громади.

Нам треба дорожити своєю молоддю. Її треба розуміти, з ними співпрацювати і їм помагати, бо на нашу зміну ми іншої молоді не маємо. Маємо тільки ту молодь, яку ми всі разом виховали.

З нагоди 30-ліття ОДУМ-у вітаємо його основоположників. Вітаємо всіх старших виховників і виховників ОДУМ-у, членів ТОП-у і всіх від найменшого до найстаршого одумівця! Зокрема вітаємо одумівський і топівський актив та всіх, хто спричинився до розвитку ОДУМ-у.

Перед нами нова декада, нові завдання, нові обов'язки. Нехай кожен одумівець і кожна одумівка прикладуть якнайбільше зусиль для розвитку ОДУМ-у в майбутніх десятиріччях!

Ц. К. ОДУМ-у

ОДУМІВЦІ!

ГІДНО ВІДЗНАЧИМО 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У!

Віталій ЛЕХТЕР

БУВ МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ

Володимирові Івасюкові
присвячую

Був місяць травень. Українська природа пишалася своєю красою. Ясна голубинь буковинського неба і соковита зелень, пронизана щедрим питвом барвистих квітів, позолочена сонцем, зливалася у своїй віковичній гармонії. У зелених парках гуляла закохана молодь. І був перший несміливо-соромливий поцілунок, і палаючі уста юнки, і слова, які запам'ятовуються на все життя: я тебе кохаю. Була весна. Чарівна пора року. Народжувались на українській землі пісні. Був неповторний місяць травень. Народжувалась любов.

Був місяць травень. Світлий радісний травень. По Театральній площі Чернівців ішов високий стрункий юнак. Ішов юнак з замріяним обличчям, з лагідною посмішкою на устах. І були в нього очі голубі, голубі, як прозоре буковинське небо.

Був місяць травень. Травень 1971 року. У цьому місяці Володимир Івасюк написав свою першу пісню "Червона рута". А через тиждень цю пісню заспівала вся поневолена Україна. Раділа буковинська земля і гомоніли сиві Карпатські гори, вітаючи народження нового композитора.

Був місяць травень. Літав над землею тополиний пух. І замріяні дівчата вже пізнавали на вулицях цього високочолого юнака з характерно врочисто-святковим виразом обличчя.

Був місяць травень. І в маленькому містечку Кіцмань на зеленій Буковині, у хатині, захованій серед кущів пахучого бузку, заплакала старенька бабуса Володимира Івасюка. Це були сльози радості. Згадала вона, що Володимир, її онук, виростав тут у Кіцмані. Слухав пісні Буковини. А пісні Буковини — це шум буковинських смerek, це гомін сивих Карпат. Володимир змалку чув, як співає рвучкий Черемош, слухав музику буковинської землі. І це глибоко вкоренилось у душу сина буковинської землі. Це ми відчуваємо в його піснях. В них ми чуємо відкрите серце композитора, глибоку любов, тугу, біль. І це потрясає до глибини кожного з нас.

Був місяць травень. А потім ще один травень, і ще один... Народжувались нові пісні Івасюка. На буковинській землі були написані "Водограй", "Пісня буде поміж нас", "Баляда про скрипки". Прийшла до нього світова слава, а він не звертав на неї уваги. Він мріяв жити і, працювати для свого народу..

Був місяць травень. І прийшла біда. Вона завжди приходиться несподівано, приходиться тоді, коли її не чекають. З України прийшла страшна чорна вістка. Вістка, яка болем віддалась у грудях. Московське КГБ закатувало співця краси України, молодого талановитого поета і композитора Володимира Івасюка.

Був місяць травень. 22 травня 1979 року. Запам'ятає Україна цей день. У цей страшний чорний день Україна прощалася з Володимиром Івасюком. На вулиці Львова вийшли понад 10.000 юнаків і дівчат. Вони прощалися з людиною, яка стала символом воюючої України. Прощалися з поетом і композитором, який віддав своє життя заради служіння українській пісні.

Був місяць травень. І молодь прийшла на Личаківський цвинтар у Львові, щоб вклонитися пам'яті святої людини. Зажурилась Буковина і стала бліда, мов стіна, біля домовини композитора. А попіл Клоаса стукав у грудях молоді. Стукав і нагадував, що пісні Володимира Івасюка будили приспану національну свідомість. Його пісні були символом боротьби за рідний край.

Був місяць травень. Чорний травень України. Їх було вже багато таких травнів. Алла Горська, Ростислав Палецький, Володимир Івасюк. Пригадайте собі Стусові рядки:

Ярій, душе. Ярій, а не ридай!
У чорній стужі сонце України,
а ти шукай — червону тіль калини,
на чорних водах тіль її шукай.

Був місяць травень. І у Львові ховали духового брата Алли Горської. Ховали композитора, який знайшов свою "Червону руту". Ховали співця краси України. І в першу річницю трагічної смерті Івасюка, я благаю тебе, травню: будь світлим, будь радісним. Не приходи до нас чорним...

("Новий шлях")

ДО УВАГИ БАНДУРИСТІВ

Якщо ви потребуєте чехол на бандуру,
можете замовити його у нас.

Висилайте розмір бандури і 25 дол. завдатку.
Повна ціна чохла 40 дол. За два тижні ви дістанете його.

Маю також тверду протекцію для струн.

Замовлення присилати на адресу:

Mr. W. MURHA
17179 Woodbine
Detroit, Mich. 48219, USA
Tel. 1-313-533-7197

Дмитро КОРБУТЯК

ФРАНКО І МОЛОДЬ

Духовий переворот, який зробив Іван Франко в житті галицьких українців, треба завдячувати не тільки його літературній і громадсько-політичній діяльності, але також його незвичайно живим зв'язкам з молоддю, які почались ще в студентські часи і потім продовжувались майже все життя. "На Галицькій Русі не було чоловіка, що мав би такий вплив на сучасну молодь, який мав свого часу Франко", — свідчить відомий галицький громадсько-політичний діяч д-р Євген Олесницький¹).

Коли Франко став студентом Львівського університету в 1875 році, студентське життя у Львові зосереджувалось у двох товариствах: "Академічний Кружок" і "Дружній Лихвар". До першого належала москвофільська молодь, до другого — народовська. "Академічний Кружок" був у кращому становищі, бо одержував грошові субсидії, мав своє приміщення, бібліотеку і читальню і видавав журнал "Друг". Завдяки цьому він і мав більше членів. "Дружній Лихвар" обмежувався уділюванням низьковідсоткових позик своїм членам.

Між народовською і москвофільською течіями ішла тоді завзята боротьба в питаннях мови й національності чи, як тоді говорили, народности. Студенти москвофіли, йдучи слідами своїх батьків, переспівували стару пісеньку про "один руский народ від Попраду по Камчатку", орієнтувались на російську імперію і, наслідуючи російських чорносотенців, заперечували окремішність української мови і національності, хоч самі російської мови не знали. Вони створили з елементів української, старо-слов'янської і російської мов якесь чудернацьке "язичіє" і вживали його в літературі і щоденній мові, думаючи, що це російська мова. Але й народовці, хоч обстоювали окремішність української мови і національності, практично для організації українства робили не багато і тому не могли очистити галицького життя від реакційного москвофільства, щедро підтримуваного царськими рублями.

Ще коли Франко був учнем 8-ої класи Дрогобицької гімназії, журнал "Друг" помістив був кілька його поезій під псевдонімом Джеджалик. Через те він став членом "Академічного Кружка". Але в боротьбі між москвофілами і народоцями він спочатку не брав участі, хоч писав свої перші твори "язичієм".

В "Академічному Кружку" прийняли Франка дуже радо. Незабаром його обирають до управи як бібліотекаря. В бібліотеці Франко пересиджує довгі години і читає, читає, читає... Одночасно заповнює своїми писаннями сторінки "Друга". Так друкується, серед іншого, його фантастична повість "Петрії і Довбушуки" (1875).

Але в актуальних питаннях дня, які тоді хви-

лювали молодь, Франко недовго залишився неутральним. В "Академічному Кружку" назрівали події, які втягнули також Франка в вир боротьби і які мали велике значення і для нього самого і для українського життя в Галичині.

В "Академічному Кружку" і в редакції "Друга" були не тільки "тверді" москвофіли, але також "угодовці", які схилялись до народоців і бажали об'єднатись з ними. До цієї групи належали Антін Дольницький, Михайло Павлик, Володимир Левицький (псевдонім Василь Лукич) та Іван Белей. До них пристав також Франко. Члени цього гуртка збирались часто і обговорювали потребу змін у редакції "Друга" і в "Академічному Кружку", але їх пляни покищо кінчались на розмовах.

Вирішальний зворот стався тільки під впливом Михайла Драгоманова. Своїми листами до редакції "Друга" (1875 і 76), а потім своїми лекціями у Львові (1876) Драгоманів зробив справжній переворот у поглядах молоді. Ось що про це пише сам Франко: "Драгоманів у своїх листах до редакції "Друга"... дорікав їй (москвофільській молоді) неучтвом, незнанням московської мови й літератури, ретроградством та безідейністю. Наслідком ідейного ферменту, внесенного писанням Драгоманова, був зворот усього загалу москвофільської молоді до народної мови, була спроба злуки обох студентських товариств ("Академічного Кружка" і "Дружнього Лихваря", Д. К.), був, нарешті, зворот одної частини молоді до новітніх ідей соціалізму та радикалізму"²).

Весною 1876 року в "Академічному Кружку" була обрана нова управа, очолена Дольницьким, яка провела об'єднання з народоцьким "Дружнім Лихварем". Змінився також склад редакції "Друга", до якої тепер увійшли Франко, Павлик, Лукич і Дольницький, змінилися мова і напрям журналу.

Молоді редактори збирались майже щодня у помешканні Дольницького та обговорювали справи, зв'язані з редагуванням "Друга". "Нема що й казати, що душею всього був Франко як справдішній літературний талант", писав пізніше Василь Лукич³). В цьому редакційному гуртку зродилась також думка видати літературний альма-

¹) "Спомин з-перед четвертини століття", Літературно-Науковий Вісник, 1904, кн. 9, ст. 130-31.

²) "Щирість тону і щирість переконань", ЛНВ 1905, кн. 5, ст. 105.

³) Спомини про Івана Франка, видання газети "Новий Час", Львів, 1926.

⁴) "Франко в добі радикалізму", журнал "Україна", Київ 1926, ч. 6.

нах, який вийшов осінню 1876 року під назвою "Дністрянка". В альманаху були надруковані такі твори Франка: "Два приятелі", "Лесяшина челядь" і поема "Хрест Чигиринський".

Тим часом зв'язки Драгоманова з львівською молоддю не припинялись. Зокрема він провадив постійне листування з Франком і Павликом. Драгоманів, як писав академік Михайло Возняк, "звернув гурток молодих студентів, серед них в першій мірі Франка і Павлика, на шлях українства в справі літературної мови і спонукав їх почати придивлятися до реального стану народних мас Наддністрянини"⁴).

Зв'язки з Драгомановим зразу знайшли відгомін в "Академічному Кружку". В мертвому до недавня товаристві почало пульсувати нове життя. За порадами Драгоманова відбувались доповіді з дискусіями, з його допомогою бібліотека товариства поповнилась новими книжками і журналами, які почали витискати стару москвофільську халтуру. Рухливе життя в товаристві приваблювало також гімназійних учнів, які прагнули нової лектури, нової думки. До товариства їх впроваджував найчастіше Франко. Крадьком, щоб не довідалось начальство, вони користувались бібліотекою, слухали доповіді і дискусії і поширювали нові думки серед товаришів, учнів Академічної гімназії.

Крім того, нові думки поширював оновлений "Друг". Франко був душею редакції. Він розподіляв роботу, виправляв статті своїх товаришів, заповняв журнал своїми творами. В 1876 році появляється в "Друзі" його прекрасна поема "Наймит", яка започатковує суспільні мотиви в творчості Франка і є висловом непохитної віри поета в український народ і його живучі сили. Поема зробила на молодь величезне враження, вона показала читачам "Друга", який небуденний талант в їх товариша. Швидко "Друг" став улюбленою лектурою молоді, його розхапували не тільки у Львові, але й на провінції. Під впливом "Друга" і змін в "Академічному Кружку" москвофільська молодь також на провінції наворачтає до народництва і попадає під вплив нових, поступових ідей.

Авторитет Франка серед молоді росте. Довкола нього гуртуються студенти і гімназійні учні, які вже навіть не приховують своїх симпатій до Франка. Під час судового процесу Франка в 1878 році його молоді прихильники ходять до суду, прислухаються справі. "Дуже нам всім імпонував молодий Франко своєю характерністю, сміливим виступом у суді й промовою, яку він виголосив з запалом дзвінким металічним голосом" — згадує лікар Іван Куровець⁵).

Франка арештували вперше в 1877 році, обвинувачуючи його в приналежності до таємного соціалістичного товариства, і засудили на дев'ять місяців тюрми. Присуд був для нього несподіванкою, він же до ніякого таємного товариства не належав. "Я був соціалістом по симпатії, як мужик, але далекий від розуміння що таке соціалізм науковий" — писав Франко Драгоманову⁶). Тюрма і переживання після звільнення поглибили його

соціалістичні симпатії. Важкі це були переживання: його викинули з "Просвіти", йому заборонили приходити до "Бесіди", від нього сторонились старші громадяни.

Натомість щиро привітала Франка після звільнення з тюрми молодь. Про це пізніше Франко писав: "За цей бойкот старших нас вповні і вдесятеро винагороджувала сердечна приязнь молоді, що від самої нашої розправи в березні 1878 року почала горнутись до нас, пильно слідила за нашими працями, брала живу участь у дискусіях, що велися в нашій помешканні, і, з нечисленними виїмками, не спроневірилася й доси світлим споминам тодішніх наших зносин"⁷).

Правда, в житті молоді багато чого змінилось за той час. Арешти в 1877 році дали як москвофілам так і народовцям матеріал для завзятої кампанії проти молодих поступовців. Цьому хоріві своїх акомпаніювала львівська польська преса. Серед молоді счинилась паніка, деякі студенти виїхали на провінцію. Життя в "Академічному Кружку" завмерло, "Друг" перестав виходити. Ситуацію використали москвофіли і знову взяли "Академічний Кружок" у свої руки.

Але передова частина молоді не далась залякати ані арештами, ані нагінкою старших. Вона залишилась вірна Франкові і його ідеалам. Франко вступає до "Дружнього Лихваря", куди перейшли всі активні члени "Академічного Кружка", і оживлює його діяльність. Однак і тут не минули його прикрощі. За дві, сміливі на той час, доповіді про соціалізм управа товариства, за намовою старших, виключила Франка з товариства. У відповідь на це прихильники Франка — найактивніша частина членів — покинули товариство, і "Дружній Лихвар" мало не розлетівся.

Тодішній голова "Дружнього Лихваря" Андрій Чайковський, пізніше адвокат у Коломиї і автор історичних оповідань для молоді, який мав на сумлінні виключення Франка, жаліючи свого кроку, так виправдувався: "Я жив тоді тою загальною ідеологією, що найбільше щастя для рутенця скінчити університет, чепитися обіруч цісарської клямки, стати урядовцем... значіння... аванс, становище, пенсія, емеритура... Чи можна дивуватись молодикові несвідомому, котрого дотепер такими кличами годували, що попав і тут (в "Дружньому Лихварі", Д. К.) у такий самий круговорот і став між молоддю антифранківцем?"⁸).

Двадцятиліття від 1878 до 1898 року це найтяжчий період у житті Франка. Постійні конфлік-

⁵) Спомини про Івана Франка, "Новий Час", Львів, 1926.

⁶) Додаток до "Переднього слова" Драгоманова до Франкової збірки оповідань "В поті чола", Львів 1890, ст. IX-X.

⁷) Стаття про Михайла Павлика, ЛНВ 1905, т. XXIX, ст. 160.

⁸) Спомини про Івана Франка, "Новий Час", Львів 1926.

ти з поліцією, арешти, нападки з боку "рутенців", безуспішні спроби співпраці з народовцями і перехід "у найми до сусідів", невдачі у виборах і університеті, розрив з поляками, матеріальні злидні — ось обставини, в яких доводилось поетові працювати в той час. Проте це період найбільш революційної, плідної та різногранної діяльності Франка.

Поет виступає з кличами радикальної зміни існуючого суспільного ладу, кидає думки, за його словами, "досі у нас нечувані, еретичні, беззаконні", перед якими "поліція старалася охоронити руську суспільність". Як сильна індивідуальність, він не спирається на жодну з існуючих груп, а творить нове, відбиваючи удари противників. Він незалежний, тому постійно в злиднях. Він протистояв рожену, пливе проти хвиль, але примушує лінійний ум рутенця освоюватись з незвичними йому думками про суспільні реформи. Він пробуджує сплячу національну енергію до цілесвідомої праці, посуває думку галицьких українців вперед. Він радий, що має за собою молодь, бо це запорука, що праця його не даремна.

А молодь із запертим віддихом прислухається до його слів, зачитується в його творах. Франкова поезія того часу (Каменярі, Товаришам з тюрми, Вічний революціонер, Веснянки, Думи пролетарія) з новими, нечуваними досі в Галичині суспільними мотивами, і революційними громами, поезія щира, огріта гарячим серцем поета, була для молоді справжнім об'явленням.

Як сприймала молодь Франкові твори, про це свідчить наступний лист гімназиста Пилата-Чуйдуха до Франка: "Від наймолодших літ дитинства до нинішніх хвилин молодості виключним кормом моєї душі були, окрім поезій нашого Тараса, Ваші твори. Читати учився я на Вашім незрівнянім творі "Лис Микита". Я спонуканий виключно чувством вдячності зложити Вам, найбільшому творцеві літератури теперішньої — не тільки української, але цілої Слов'янщини — сердечну подяку за сей корм духовий, котрий Ви подали нам, молодіжи, в своїх безсмертних прекрасних творах"⁹⁾.

Ще успішнішим засобом виховування молоді були особисті зв'язки Франка з його молодими прихильниками. Франкове помешкання було завжди центром духового життя, другою школою молоді. Багато користи мала молодь з бібліотеки Франка, в якій були кращі твори української та європейських літератур і наукові твори, які Франко одержував із Женеви від Драгоманова. Позичаючи учням книжки, Франко підбирав завжди лектуру відповідно до віку учня і в цьому виявився добрим педагогом.

Після прочитання лектури Франко давав до опрацювання теми, а відкривши в учня талант, заохочував його до наукової праці, до перекладів. "От до такої то праці я силкувався заохочувати тих молодих хлопців, що приходили до мене. Я давав їм книжки, розмовами старався заохочувати їх до тем і майже силував до писання, до перекладання, реферування... В моїх теках ли-

шиласть значна часть рукописних праць, до яких імпульс давали ті розмови, а матеріал — моя бібліотека"¹⁰⁾.

Деякі з тих юнацьких праць були друковані, наприклад, астрономічний нарис "Величина і будова звіздяного світа", який за вказівками Франка написав учень сьомої класи гімназії Володимир Наумович і яку видав Франко у літературно-науковій бібліотеці "Видавничої Спілки".

Крім того, Франко заохочував молодь збирати фольклор, підготовляючи її до цієї праці творами Антоновича, Драгоманова та інших етнографів. За його порадою Ольга Рощкевич збрала в селі Лолин весільні пісні та обряди народу, які в обробці Франка видрукувала Краківська Академія Наук. Під впливом Франка зацікавився фольклором молодий Осип Маковей, що зібрав і видав пізніше великий збірник вояцьких пісень. Чимало завдячував Франкові також відомий етнограф Володимир Гнатюк.

Далі радив Франко молоді збирати старі рукописи, а також статистичні та інші матеріали, які стосувались економічних та освітніх справ Західної України. Під час вакацій молодь охоче займалась цією роботою і надсилала Франкові багато всякого шпаргалля. А він переглядав це уважно і, знайшовши щось інтересне, використовував у своїх наукових і публіцистичних працях. В той спосіб постав не один цінний твір Франка. В архіві Франка при НТШ було до війни багато листів до Франка, в яких його молоді співробітники висловлювали радість, що він доручає їм таке завдання, запевняли його, що готові виконати кожне його прохання, і повідомляли про наслідки своїх розшуків.

(Закінчення в наступному числі)

⁹⁾ Цей лист зберігався до війни в архіві Франка при НТШ.

¹⁰⁾ Іван Франко: Спомини про В. Наумовича. Додаток до книжки "Величина і будова звіздяного світа" Володимира Наумовича. Літ.-наукова бібліотека Видавничої Спілки, серія II, Львів 1901.

ПОШУКУЄМО ЖІНОК ДО ПРАЦІ

Пошукуємо жінок чи дівчат до праці в кухні під час одумівських таборів на один чи більше тижнів — від 7-го липня до 27 серпня. Просимо зголошуватися на тел. 416-274-2249 або пишіть на адресу:

ODUM c/o I. Danylchenko
827 Indian Road
Mississauga, Ontario L5H 1R4, Canada

Віра ВОРСЬКО

НА КРИЛАХ ПІСНІ

Звуки — це хвилі, які бувають лікуючими і смертоносними.

Величезну виховну роль музики підмітив грецький філософ Платон.

Музика може використовуватись не тільки для виховання і для оздоровлення суспільства, а навпаки для його деморалізації і розкладу. Таку саму роль може виконувати і пісня. Людина підпадає під вплив мелодій чи пісні. Слова пісні вертаються в пам'яті і, таким чином, вони мають сугестивну гіпноотичну силу. Пісні із негативним змістом і смертоносною символікою є нездоровим явищем. Ну, навіщо слухати про смерть, старість, хвороби, нещастя, розпач і безнадію, коли їх в житті і без пісень доволі? Слухачі не люблять, коли співаки завивають, як шакали. Слухачі не люблять, коли жінка жінці виспівує серенаду про кохання, бо це виглядає патологічно. Слухачі не люблять слухати про смерть, хворобу, розпач, зраду і безнадію. Слухачі не люблять у піснях смертоносною символіки. На жаль, у репертуарі на українських концертах дуже часто замість чути про віру, надію і любов, можна почути про розпач, смерть і безнадію. Це є причиною, чому публіка тікає від українських концертів і залі часто стоять напівпорожні.

Але цього разу сталося справжнє чудо: відбулася "Опера в концерті" під диригентурою Володимира Колесника, диригента з Києва. Цей концерт відбувся в Гамільтоні 18-19 квітня, у одній із найкращих залів міста. На цьому концерті не було ані одного з вищеназваних недоліків. Головну роль на цьому концерті відіграв хор із 83 осіб і славна Гамільтонська симфонічна оркестра.

Це був той самий хор, який брав участь у опері "Купало", який диригент В. Колесник підготував до виступу протягом одного року. Цей український хор, хоч складається не з професіоналістів співаків, але співаки були вибрані найкращі із аматорів. Використано було частину репертуару із опери "Купало", тому хор був бездоганно підготовлений до виступу. Цей український хор за свій виступ в опері "Купало" в англомовній пресі дістав оцінку "одного з найкращих хорів у Торонто".

Хоч ми бачили з десяток опер Метрополітену, а ні на одній із них присутні не виявляли такого шаленого захоплення, як на опері "Купало". На нашу думку, монументальна опера "Купало" Вахнянина перевантажена масою дієвих осіб, тому позбавлена динаміки, легкості, грайливості, граційності і спонтанності, хоч окремі її арії — чудові.

На нас, особисто, опера в концерті зробила сильніше враження, ніж сама опера "Купало", бож дія, кольоритність костюмів, декорації і гра

світел до деякої міри розпорошують увагу слухача, який мав схоплювати масу зорових ефектів плюс гру і міміку дієвих персонажів. У "Купало" вага дії творить перепони для лету музики. На опері в концерті не було дії, а тому музичний рівень протягом цілого концерту утримувався без послаблення напруги в zenіті. Якщо на опері "Купало" слухач не міг сконцентруватись на мелодійності музи, а вже сама особа диригента залишалася поза колом уваги, то на опері в концерті ситуація змінилася: тут диригент Володимир Колесник став найпершою дійовою особою — душею концерту, і слухач міг його включити у коло своєї уваги. Солістами тут були Роксоляна Росляк — солістка Канадської Оперної Компанії, Ганна Колесник — колишня співачка Київської опери, Мікеля Страно і Леонід Скірко.

Репертуар опери в концерті не складався лише із повторення арій із одної опери "Купало", а складався із творів різних композиторів: А. Вахнянина, С. Гулака-Артемівського, М. Лисенка, М. Аркаса і Г. Жуковського. Оркестра без хору виконала симфонічну поему Вадима Гомоляки "Карпатська легенда", змережена із мрій про Карпати і полонини та стрімкі ручаї. Симфонія карпатської природи була знаменито відтворена оркестрою.

Урочистість української старовини була передана арією із опери "Купало" А. Вахнянина, героїка увертюрою до опери "Тарас Бульба" М. Лисенка-Ревуцького, драма життя — арією із опери "Катерина" М. Аркаса, романтизм — арією із опери "Утоплена" М. Лисенка, ліризм — арією із "Перша Весна" Г. Жуковського і, нарешті, комізм життєвих ситуацій — арією Карася і Одарки із опери "Запорожець за Дунаєм" так добре, що вони творили першокласну концертну цілість. Великий плюс, що були введені у програму точки, які вперше виконувались на Північно-Американському континенті, як наприклад увертюра до опери "Тарас Бульба".

Найслабшим моментом концерту, нам здається, була костюмівка. Зелений і чорний колір аж ніяк не гармоніювали разом, через те, що це обидва холодні кольори. Само собою зрозуміло, що прикрасою українського концерту для піднесення настрою і кольоритності мусіла б бути бодай одна пара в українських костюмах.

Нам важко судити про акустичність залі, але було враження, що ця величезна зала на 2,000 осіб для такого хору і симфонічної оркестри замала. Всі солісти співали дуже добре.

Всі солісти співали якнайкраще, але, очевидно, глядач слідкує не лише за голосами, але й за рухами і за мімікою і, якщо актор чи акторка нагадує мумію, то найкращий голос не полонить слухача. Щоб голос доходив до слухача, співак

мусить думати про враження, яке він справляє, про свою міміку, при допомозі яких він нав'язує контакт із слухачами. Наприклад, Мікеля Страно навіть не глянув на свою партнерку, хоч ніби він мав зобразити нареченого. Такий епізод псує загальну картину. Голоси народу: одним було заголосно, а іншим — солісти заслабі! Можна дивуватись, що люди не можуть зрозуміти, що якщо хтось сів у перших рядах, то йому заголосно; як теж найкращий у світі співак не міг би силою свого голосу змагатися із хором у 83 голоси плюс симфонічна оркестра. Так що критика солістів — не до речі, вона відпадає зовсім. Крик — то не спів, і не можна вимагати, щоб не співали, а горланили, як це трапляється у людей, які не розрізняють справжнього співу, від крику. Співаки передавали тонкощі почуттів і переживань, відповідно до цього і модулювали свої голоси.

Славна Гамільтонська симфонічна оркестра за цей концерт дістала похвалу від знавців музики, "що вони грали краще, ніж завжди", Симфонічна оркестра складалася виключно із чужинців і тому музиканти не могли бути душею у стихії співу, вони не могли відчувати всі нюанси почуттів, бо ж вони ніколи не бачили мальовничої природи України, яку їм припало відтворювати у звуках, вони не знають української мови і тому не розуміли задушевності слів. Тому критикуючи гру оркестри, кожен повинен брати це під увагу і не вимагати неможливого.

Диригент у праці з оркестрою досягнув максимальної технічної вправності і зіграності. Якщо бракувало ніжності кольориту, то це понад силу найкращого в світі диригента, який керує оркестрою, яка не з автохтонів, які б відчували душею ту музику і могли б її відтворити з належним відчуттям. Диригент Володимир Колесник був справжньою душею цього концерту, він диригував із великим ентузіазмом, він нагадував чарівника, який одноразово чарував симфонічну оркестру, хор, солістів, а найбільше за всіх публіку, для якої його праця, яка вимагає надлюдських зусиль видавалась чудом.

Дивлячись з яким захопленням диригує Володимир Колесник, нам пригадувався знаменитий скрипаль Паганіні, який міг зі скрипки видобувати чарівні звуки. Такою скрипкою в руках маестра В. Колесника була симфонічна оркестра. В. Колесник досяг тріумфального успіху.

Найбільшою заслугою маестра В. Колесника у опері "Купало" є те, що він вивів козаків не як пияків та гультьїв, а як мудрих, добрих, милосердних, людських. За оперу в концерті йому належить особливе призначення, бо це прекрасна ідея, використати оперу "Купало" для побудови зовсім нового концерту. Це не було повторення, бо була використана з "Купало" лише одна арія. У цьому новому концерті і та чута арія звучала по-новому.

Весь концерт пройшов у великому піднесенні і закінчився бурхливими оплесками і вигуками "браво". Люди були настільки під впливом чарів музики, що їм було... мало, вони б готові були

слухати ще із дві години. На нас, особисто, цей знаменитий концерт справив надзвичайне враження. Репертуар був підібраний досконало, цілість концерту, мов лавина несла на крилах пісні, тому дрібниці залишались, як несуттєві. Цей концерт, можна сказати без перебільшення, був найвеличнійший і найкращий концерт, який нам довелося чути на еміграції. Цей концерт представив нам нашу музику у новому світлі: вона зовсім не уступає російській, яка транслюється на весь світ.

Цей концерт піднімає нас на дусі і показує нам наші скарби і рівень нашої культури, розвіяв міт меншевартості нашої музики і опери. Цей концерт репрезентував нас перед чужинцями, як культурний народ, а не емігрантське збіговисько.

Такі концерти на велику скалку дуже потрібні, бо вони нас виводять у світ, вони виховують нашу молодь, вони нас роблять гордими за нашу невмирущу пісню, за нашу чарівну Україну і нашу солов'їну мову. Наша культура, наші хори не можуть залишатись виключно на парафіяльному рівні. Час від часу обов'язково потрібно мати і українську оперу і величні концерти. Основною працею еміграції є праця на культурному полі, це — наша основа. Отже треба розбудовувати цю основу. Якщо між нас з'явилась талановита особа маестро В. Колесник, то його треба підтримати в його важкій праці. Всі організації і церкви мусіли б зрозуміти вагу такої культурної праці, яка єднає нас усіх без релігійних різниць і без поділу на партії і репрезентує нас як організовану творчу спільноту перед чужинцями.

Потрібно було б, щоб українці мали такий спеціальний фонд, який би міг давати субсидії для великих імпрез, які часто дефіцитні.

Гроші багатьох людей, які відходять, попадають у руки чужинців і для української спільноти не приносять жадної користі. То чи не варто б було подбати, щоб ті гроші замість зникати безслідно ішли на піднесення культурного рівня концертів, вистав, імпрез українців?

Не дивлячись на те, що Володимир Колесник доказав свою працьовитість і показав свої здібності, наскільки його талант буде служити для добра української спільноти залежить від усіх нас.

Варто цей концерт записати на плиту, варто з цим концертом поїхати в турне по великих осередках, але щоб все це зробити, потрібна підтримка фінансова і матеріальна, не вистачить лише бурхливих оплесків.

**У 30-РІЧЧЯ ОДУМ-у приєднайте хоч
одного читача-передплатника
для "Молодої України"!**

УРЯД ОНТАРІО ДАЄ РОБОТУ МОЛОДІ НА ЛІТО

(Канадська Сцена) — Онтарійський уряд знову даватиме роботу молодим людям на літній період через свою "Програму досвіду". Цю програму здійснюватиметься уже восьмий рік підряд, і вона дає нагоду молоді здобути практику в додачу до академічного знання і зацікавлення у вибраній кар'єрі.

Програма зветься "Досвід — 80", а здійснює її Онтарійський секретаріат молоді. Здійснювати її адміністративно ряд провінційних міністерств та їхніх агентств, які пропонують на це літо 10,450 робочих місць у громадському секторі — у міністерствах, шкільних радах, туристичних асоціаціях, бібліотеках, комісіях охорони навколишнього середовища та в інших агентствах.

"Ця програма заповнить дві прогалини, — каже достойна Маргарет Бирч, яка є міністром для справ суспільного розвитку і міністром, відповідальним за "Програму досвіду". Вона не лише забезпечує міністерство потрібним допоміжним персоналом, але й — це ще важливіше — допоможе молодим людям здобути неоцінений досвід і знання, яких їй треба на те, щоб забезпечити за собою майбутню працю".

"Досвід — 80", разом із "Онтарійською програмою охоплення працею молоді", що є під адміністративним керівництвом міністерства міжурядових справ, забезпечить роботою понад 60.000 молодих людей, тобто на 3,000 більше, як у минулому. "Онтарійська програма охоплення працею молоді" шляхом субсидій допомагає діловим колам знаходити місця праці для молоді на літній період.

Пані Бирч каже, що в той час, коли кількість місць праці в рамках "Досвід — 80" зменшилася на приблизно 3,000 у порівнянні з минулим роком, — то кількість нагод стати на працю у приватному секторі через "Онтарійську програму охоплення працею молоді" зросла вдвічі, тобто до 50,000 із 44,000 минулого року.

"Це, — каже вона, — віддзеркалює бажання уряду допомогти приватному секторові створювати все нові місця праці".

Програма "Досвід — 80" охоплює багато галузей праці, як от: сільське господарство, дозвілля, культура, юридичні поради, туризм, суспільні послуги та заощадження енергії. Цього літа молоді люди працюватимуть по бюрох юридичних порад, на фармах, виконуватимуть роботу регіональних радників для туристів, проводитимуть дослідження в галузях, що пов'язані із заощадженням енергії, відновлюватимуть зразки давнього минулого, допомагатимуть професійним радникам поправних закладів.

За роботу їм платитимуть мінімальну провінційну ставку заробітної платні. Але, поза фінансовим заробітком, ті молоді люди матимуть ще додаткову заплату за те, що вони внесли вагомий вклад у суспільну справу.

Онтарійський секретаріат молоді опублікував довідник до програми "Досвід — 80". У ньому

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ В 1980 Р.

З НАГОДИ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

1. ВСЕОДУМІВСЬКИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ З'ЇЗД ОДУМ-У США І КАНАДИ

4—6 липня, осередок УПЦеркви в США,
Бавнд Брук, Н. Дж.

2. ВСЕОДУМІВСЬКІ ЮВІЛЕЙНІ ТАБОРИ Липень-серпень, одумівська оселя "Україна" біля м. Лондон, Онт., Канада

3. ЮВІЛЕЙНА ЗУСТРІЧ ОДУМ-У з українським громадянством 29-31 серпня, одумівська оселя "Україна" біля м. Лондон, Онт.

4. МІЖОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ПАНЕЛЬ Листопад, Торонто, Канада

Голова Ювілейного Комітету

д-р Юрій КРИВОЛАП СВП

КОНКУРС

Щоб заохотити одумівську молодь писати до свого журналу оповідання, статті, поезію, проголошуємо конкурс на найкраще написані твори українською мовою. З цією метою, в 30-ліття ОДУМ-у п. Федір Бойко дарував такі нагороди:

ПЕРША — 400 дол.

ДРУГА — 300 дол.

ТРЕТЯ — 200 дол.

ЧЕТВЕРТА — 100 дол.

Жюрі робитиме рішення про належний мистецький рівень і загальну вартість поданих на конкурс творів.

Твори мають бути надіслані на адресу журналу "Молода Україна" до 31 грудня 1980 року.

Центральний Комітет ОДУМ-у

подано деталі про кожну позицію. Довідник та формуляр прохання можна одержати в усіх середніх школах, коледжах, університетах та в Канадських центрах охоплення працею в усій провінції Онтаріо.

ВИ МАЄТЕ ПРАВО НА ОДНАКОВУ ПЛАТНЮ ЗА ВИКОНУВАННЯ В ОСНОВНОМУ ОДНАКОВОЇ ПРАЦІ З МУЖЧИНОЮ ФАКТИЧНО, ВИ МАЄТЕ ЗАКОН

Одержувати однакову платню з чоловічою, якщо ви виконуєте в основному ту саму працю — є законом у Онтаріо. Труднощі в тому, що з таких чи інших причин багато працівниць не є оплачувані згідно з законом.

Приклади

Незадовільним є установлення працедавцем ставки заробітної платні на підставі назви заняття, чи вживання дрібних різниць у праці для виправдання різниць у платні.

Наприклад, чоловіки, що працюють клерками, можуть виконувати закуп устаткування для фабрики чи постачання, а жінки-клерки можуть закуповувати менші предмети — канцелярське приладдя, бюрові потреби тощо. Але малі різниці, такі як замикання на ніч, завідування дрібною готівкою, підношення більших тягарів не створюють "основної різниці" у праці і не конечно мусять давати чоловікові право до вищої ставки платні. Закон постановляє, що коли жінка виконує в основному ту саму працю, що чоловіки, вона мусить бути оплачувана так само.

Що означає "в основному та сама"

Щоб вияснити це для вас "в основному та сама" — значить, що справність, зусилля, відповідальність і умови праці вимагані для виконання праці є подібні, а будь-які різниці між ними є по своїй природі незначні.

При оцінці справності слід звернути увагу на такі фактори як досвід, тренування і освіта вимагані для виконання праці. При

оцінці зусилля слід звернути увагу на ступінь фізичного і психічного напруження, вимаганого для виконання праці. А при оцінці відповідальності слід звернути увагу на ступінь відповідальності перед іншими (підзвітність іншим) при виконванні праці.

Реалізація закону

Щоб привести в життя закон рівної платні уряд Онтаріо додав особний штаб працівників до Відділу Стандартів Найманої Праці (Employment Standards Branch). Його завданням є доривочна контролю підприємств по провінції, перевірка практики платень і перевірка наших скарг до Міністерства Праці.

Однакова платня за однакову працю. Це Ваше право. І воно є законом.

Якщо ви бажаєте більше інформацій або відчуваєте, що ви маєте оправдану скаргу, потелефонуйте або напишіть до Відділу Стандартів Найманої Праці Онтарійського Міністерства Праці.

Щоб потелефонувати до місцевого Відділу Стандартів Найманої Праці, загляньте до телефонної книги або просіть у Bell Directory Assistance безплатного телефонного числа.

Платити жінці менше ніж чоловікові за виконання в основному однакової праці є не лише нечесно, але є й протизаконно.

Ontario
Ministry of
Labour

Employment
Standards
Branch

Robert G. Elgie, MD
Minister

ПРОГРАМА ЮВІЛЕЙНИХ СВЯТКУВАНЬ З НАГОДИ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

4 — 6-ГО ЛИПНЯ 1980 Р. ОСЕРЕДОК УПЦ В США, БАВНД БРУК, Н. ДЖ.

П'ЯТНИЦЯ 4-го липня

ДВАДЦЯТЬП'ЯТИЙ ЮВІЛЕЙНИЙ З'ІЗД ОДУМ-У ТА ЧЕТВЕРТИЙ З'ІЗД ЧЛЕНІВ КОША В США.

Приміщення Архів-Музею Церкви-Пам'ятника Св. Андрія Первозванного

9:00 год. ранку

- Реєстрація старших виховників, делегатів та гостей

10:00 год. ранку

- Відкриття З'їзду — кол. Віктор Войтихів, СВП — Кошовий Коша Старших Виховників ОДУМ-у в США
- Молитва — о. Істочин, Декан Семінарії Св. Софії УПЦеркви в США
- Вибір Президії З'їзду
- Вибір Ділових Комісій З'їзду
- Звіти Керівних Органів ОДУМ-у США

12:00 год. дня — ПЕРЕРВА НА ОБІД

1:00 год. дня

- Продовження З'їзду
- Запити та дискусія над звітами
- Звіти Комісій
- Вибір Головної Ради Коша Старших Виховників ОДУМ-у в США

4:30 год. дня

- Закриття офіційної частини З'їзду

4:45 год. дня

- Огляд історичних експонатів в Архів-Музеї Церкви-Пам'ятника Св. Андрія Первозванного — пані Ірина Петренко-Федишин — Директор Музею

6:00 год. вечора до 8:00 год. вечора

- СПІЛЬНА ВЕЧЕРЯ
Зал Осередку УПЦеркви, Бавнд Брук, Н. Дж.

8:00 год. вечора

- "Погляд в наше минуле" — короткий огляд праці ОДУМ-у протягом його 30-літнього існування за допомогою прозорок — кол. Юрій Криволап СВП — Архівіст ОДУМ-у

9:00 год. вечора до 1:00 год. ранку

- Музика в заряді кол. Михайла Попова
Вечірку влаштовує Ц.К. ОДУМ-у для членів Студентського Відділу ОДУМ-у. Вступ для членів СВ ОДУМ-у — даром, для всіх інших членів ОДУМ-у та гостей — \$2.00 від особи.

СУБОТА 5-го липня

ЮВІЛЕЙНИЙ З'ІЗД ОДУМ-У США І КАНАДИ, ПРИСВЯЧЕНИЙ 30-ЛІТТЮ ОДУМ-У

Готель "Мерріот" (через дорогу від Осередку УПЦ в США, Бавнд Брук, Н. Дж.)

8:00 год. ранку

- Реєстрація старших виховників, виховників, членів ОДУМ-у, ТОП-у та гостей

9:00 год. ранку

- Відкриття З'їзду — кол. Віктор ПЕДЕНКО, СВП — Голова Ц.К. ОДУМ-у

9:05 год. ранку

- Молитва — о. ІСТОЧИН, Декан Семінарії Св. Софії УПЦеркви в США

9:10 год. ранку

- Покликання Почесної Президії Ювілейного З'їзду

9:15 год. ранку

- Затвердження Складу Ділових Комісій

9:30 год. ранку ПАНЕЛЬ

УКРАЇНСЬКА ДІЯСПОРА ТА ПЕРСПЕКТИВИ ІСНУВАННЯ ОДУМ-У В НАСТУПНОМУ ДЕСЯТИЛІТТІ.

ДУМКИ ТРЬОХ ОДУМІВСЬКИХ ПОКОЛІНЬ

- Вступні Завваги — д-р Юрій Криволап, СВП — Голова Ювілейного Комітету
Зустрічі

9:40 год. ранку

- ДУМКИ ПЕРШОГО ОДУМІВСЬКОГО ПОКОЛІННЯ

Модератор: Олексій Пошиваник,
СВП — Організаційний референт
Ц.К. ОДУМ-у

Доповідач: д-р Василь І. ГРИШКО
— Почесний Голова Української
Револьюційної Демократичної Партії

Дискутанти: Юрій НАГОРНИЙ —
Перший Голова Ц.К. ОДУМ-у
Петро ГУРСЬКИЙ, СВП — 6. член
Ц.К. ОДУМ-у

Андрій ШЕВЧЕНКО, СВП — 6. Голова
Студентського Відділу та Член
Головної Ради Коша СВ ОДУМ-у
в США

11:00 год. ранку

— ДУМКИ ДРУГОГО ОДУМІВСЬКОГО ПОКОЛІННЯ

Модератор: Юрій Криволап, мол.,
СВП — член Головної Ради Коша
СВ ОДУМ-у в США

Доповідач: мгр. Віктор ПЕДЕНКО,
СВП — Голова Ц.К. ОДУМ-у

Дискутанти: д-р Євген ФЕДОРЕН-
КО, СВП — б. Голова Ц.К.
ОДУМ-у

д-р Юрій КРИВОЛАП, СВП —
б. Голова Ц.К. ОДУМ-у

Віктор ЛІЩИНА, СВУ — член
Головної Ради Коша СВ ОДУМ-у
Канади

12:20 год. дня — ПЕРЕРВА НА ОБІД

1:30 год. дня

**— ДУМКИ ТРЕТЬОГО
ОДУМІВСЬКОГО ПОКОЛІННЯ**

Модератор: Ірина СМІК, СВУ —
член Головної Ради Коша СВ
ОДУМ-у США

Доповідач: Дмитро ЯКУТА, СВП —
б. Голова Студентського Відділу
ОДУМ-у та Президент Союзу
Українських Студентів Канади

Дискутанти: Олексій ШЕВЧЕНКО,
СВП — б. член Ц.К. ОДУМ-у

Микола МОРОЗ, СВП — б. член Ц.К.
ОДУМ-у

Віра КОНОВАЛ, СВП — член Ц.К.
ОДУМ-у

2:50 год. дня

**— ЗАГАЛЬНА ДИСКУСІЯ НАД
ДОПОВІДЯМИ ТА ДУМКАМИ
ДИСКУТАНТІВ**

Модератор: Віктор ВОЙТИХІВ,
СВП — Голова Головної Ради Коша
Старших Виховників ОДУМ-у в
США

4:00 год. дня

- Звіти Ділових Комісій
- Прийняття Постанов
- Проголошення Результату Конкурсів

5:00 год. дня

- Закриття Офіційної Частини Ювілейного
З'їзду

7:00 год. веч. ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

Готель "Мерріот", зала "Грент Балрум"

Господарі Бенкету: Ірина Смик, СВУ та
Юрій Криволап, мол., СВП

Керівник Мистецької Частини Бенкету:
Оксана МЕТУЛИНСЬКА, СВК
ОДУМ-у

ДОПОВІДЬ

**ЗАВДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДИ
В ДІАСПОРІ У СВІТЛІ СУЧАСНИХ
ПОДІЙ В УКРАЇНІ**

ген. Петро ГРИГОРЕНКО — Голова
Закордонного Представництва Української
Гельсінкської Групи

9:00 год. вечора

- ЗАБАВА під звуки відомої одумівської
оркестри "РУСАЛКА"

- керівник забави: кол. Андрій ШЕВЧЕН-
КО, СВП ОДУМ-у

ПРИМІТКИ: 1) Нічліг. Замовлення на нічліг
треба висилати найпізніше до 20-го червня ц.р.
безпосередньо на адресу готелю "Мерріот" на
спеціальних блянках, щоб отримати знижку.
Блянки можна отримати від голів філій та стар-
ших виховників ОДУМ-у США і Канади.

Квитки на Бенкет та Забаву треба замовити в
кол. О. Шевченка (тел. 201-725-5322) до 25-го
червня.

2) Кошти Бенкету та Забави:

- а) Вступ на Бенкет і Забаву дорослі —
\$20.00 від особи; студенти і молодь —
\$13.00 від особи

- б) Вступ лише на Забаву — дорослі —
\$10.00 від особи; студенти і молодь —
\$10.00 від особи

3) Мапи доїзду до Осередку УПЦ в США,
Діловий Комітет вишле безпосередньо на адреси
філій та старших виховників ОДУМ-у США і
Канади.

4) В разі потреби додаткових інформацій звер-
тайтеся телефоном до членів Ділового Комітету:
кол. Олексій ШЕВЧЕНКО (201) 725-5322
кол. Іван ПАВЛЕНКО (201) 548-7903.

НЕДІЛЯ 6-го липня

10:00 год. ранку

- Церква-Пам'ятник Св. Андрія Первозван-
ного — СЛУЖБА БОЖА
ПАНАХИДА — за спокій відійшовших
членів ОДУМ-у і ТОП-у
МОЛЕБЕНЬ — за здоров'я членів
ОДУМ-у і ТОП-у
Всі члени ОДУМ-у і ТОП-у беруть
участь в уніформах

Складення вінків на могилах Почесних
Членів ОДУМ-у та Голів ОДУМ-у і
ТОП-у, похованих на цвинтарі в Україн-
ському Пантеоні: президента Витвицького,
композитора Фоменка, письменника Поне-
ділка, проф. Сенька, проф. Григоренка та
кол. Дзябенка.

2:00 год. дня

- КОНФЕРЕНЦІЯ СТУДЕНТСЬКОГО
ВІДДІЛУ ОДУМ-у
Зала Осередку УПЦеркви в США
Програма Конференції буде вислана всім
членам Управою Студентського Відділу
ОДУМ-у.

Чи ви останньо бачили

Погляньте у дзеркало

Multiculturalism / The Canadian Ex

типічного Канадця?

Honourable Jim Fleming
Minister of State
Multiculturalism

L'honorable Jim Fleming
Ministre d'Etat
Multiculturalisme

Canada

perience.

РОЗКЛАД ОДУМІВСЬКИХ ТАБОРІВ – ЛІТО 1980

КАНАДА — Схід
Оселя ОДУМ-у "Україна", Лондон, Онт.

від 7-го до 19-го липня

СПОРТОВИЙ ТАБІР ОДУМ-У

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o V. Pedenko, 18 Henderson Ave.
Thornhill, Ontario L3T 2C0, (416) 889-0640

від 19-го липня до 2-го серпня

**ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНИЙ ТАБІР
ЮНОГО ОДУМ-У**

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o I. Danylchenko, 827 Indian Rd.
Mississauga, Ontario, L5H 1R4 (416) 274-2249

від 27-го липня до 10-го серпня

ТАБІР ТАНЦІВ

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o M. Baldeckyj, 39 Newstead Rd.,
Weston, Ontario M9P 3G2, (416) 249-2827.

від 3-го до 16-го серпня

ТАБІР КУРСУ ГРИ НА БАНДУРІ

Курс є під патронатом Капелі Бандуристів
ім. Т. Шевченка. Керівник курсу — Петро
Китастих.

За інформаціями звертатися до:

ODUM c/o O. Metulynska,
42 Bunting Road
St. Catharines, Ont. L2P 1Z3, (416) 688-6315

від 16-го до 29-го серпня

14-ИЙ ТАБІР ВИХОВНИКІВ

На табір приймається лише членів Юного
ОДУМ-у у віці 15-18 років за рекоменда-
цією старших виховників та управ філій
ОДУМ-у.

та

ТАБІР ДРУГОЇ ОДУМІВСЬКОЇ ПРОБИ

Всі апліканти до Табору Другої Одумівської
Проби мусять мати ступінь Старшого Ви-
ховника Кандидата або Учасника та належа-
ти до Коша Старших Виховників ОДУМ-у
своєї країни. За детальними інформаціями
та аплікаціями до повище зазначених двох
таборів просимо звертатись до 1-го серпня
на адресу Команди Виховників ОДУМ-у:

ODUM COUNCELLOR'S CAMP
c/o Ivan Pawlenko, 27 Ventnor Drive,
Edison, N. J. 08817, (201) 548-7903

США — Схід
Оселя ОДУМ-у "Київ" — Аккорд, Н. Й.

від 12-го липня до 2-го серпня

**ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНИЙ ТАБІР
ЮНОГО ОДУМ-У**

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o E. Kalman, 376 Green Lane,
Ewing, N. J. 08638, (609) 771-9535

від 2-го до 16-го серпня

8-ИЙ КУРС ГРИ НА БАНДУРІ під патро-
натом Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка.
За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o P. Hursky, 50 Johns Rd.
Cheltenham, Pa. 19012, (215) 635-1522

США — Захід
Сіблей Стейт Парк, Міннеаполіс, Мінн.

від 3-го до 16-го серпня

**ВІДПОЧИНКОВО ВИХОВНИЙ ТАБІР
ЮНОГО ОДУМ-У**

За інформаціями просимо звертатись до:

ODUM c/o Mrs. D. Lysyj, 4004 Roanoke Circle,
Minneapolis, Minn. 55422 (612) 377-4031

ЗУСТРІЧ ОДУМ-У

США Й КАНАДИ

З УКРАЇНСЬКИМ

ГРОМАДЯНСТВОМ У 1980 РОЦІ

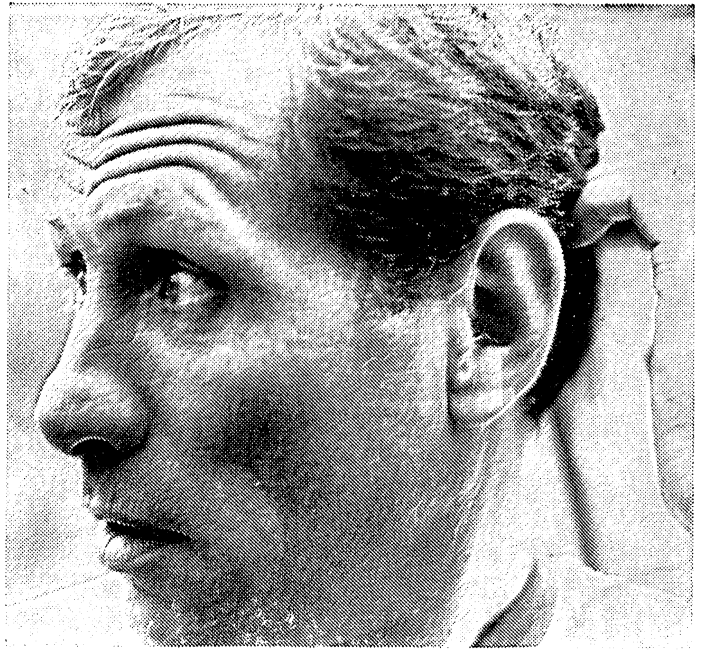
відбудеться

29-го, 30-го і 31-го серпня

на оселі ОДУМ-у

в Лондоні — Канада

Віктор Педенко
комендант Другого Всеодумівського Спортового
Табору, який відбудеться на оселі "Україна", біля
Лондону, Онтаріо, від 7-го до 19-го липня ц.р.

Учасники Першого Всеодумівського Спортового Табору

Перший ряд зліва: Наталка Лиса, Дарлін Сирник, Оріся Завертайло, Надія Свистун, Сузана Перець, Ліза Овчаренко, Маруся Бідна, Катя Якута, Лена Гончаренко і Наталка Лебединська.

Другий ряд: Михайло Лебединський, Валя Ситник, Наталка Коновал, Галя Тимошенко, Оксана Бідна, Неля Яскевич, Миша Симаговський, Андрій Король і Дмитро Ноженко.

Третій ряд: Іван Близнюк, Тарас Ганза, Анатолій Луценко, Богдан Лисий, Юрій Швець, Володимир Співак, Тарас і Віктор Ліщина, Анатолій Лисик, Юрій Павлюк, Марко Розгін, Сузанна Якута, Віра Харченко, Оленка Багнівська і Віктор Педенко (комендант).

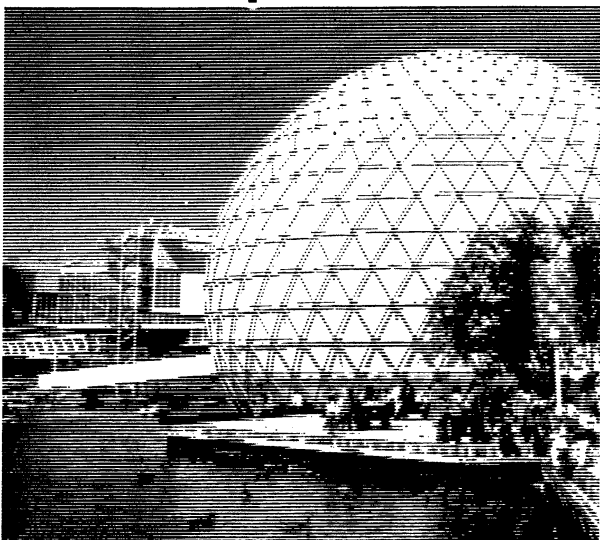
Оселя "Україна", серпень 1979 р.

Чи ви маєте час на 6-поверховий фільм і багато захоплюючих розваг?

тепер відкрите
Це все для вас.

ontario place

Воно є вашим місцем

Визначені години

Парк відкривається в 10-ій годині ранку, а закривається в 1-ій вночі. (В неділі о 10-ій вечора). Театри відкриті від 10.30 ранку, останній сеанс починається в 9.30 вечора).

Щоденна програма літом

(Від 15 травня до 14 вересня)
Парк відкритий 7 днів у тижні.

Вступ*

Дорослі (18 і вище) \$2.50, \$1.00 по 9-ій вечора. Юнацтво (13 до 17) \$1.50. Діти разом з дорослими 50¢, без дорослих \$1.50. Пенсіонери — безплатно.

***Заувага:** Деякі ціни і практики міняються під час Канадської Національної Виставки від 13 серпня до 1 вересня. Публічний транспорт автобусами, трамваями, "Гов" службою і окремими автобусами, що курсують від автобусної станції. По інформації TTC тел. на ч. 484-4544. Паркування на побережжю та на "Східньому острові".

Різне

Для калік і немічних можна замовити крісла на колесах. Домашні звірята, "скейт-бордс" і ровери заборонені в парку.

955 Lakeshore Blvd. West, Toronto, Ontario, Canada, M6K 3B9. (416) 965-7771.
A Crown Corporation of the Government of Ontario. Ministry of Industry and Tourism,
Hon. Larry Grossman, Minister.

НА ЗАБАВІ З НАГОДИ 30-ЛІТТЯ ОДУМ-У

Зліва: Олександр і Люба Харченко з Торонто та Ліда і Михайло Сеники з Ошави.

Торонто, 3-го травня 1980

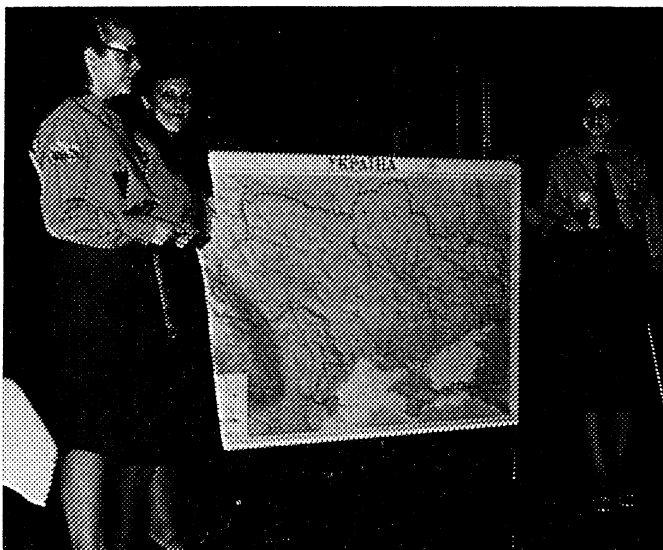
Фото Марійки Критюк

ЗБІРКА Г. У. ТОП-У КАНАДИ

та надіслані пожертви на будову літнього будинку для таборуючої молоді

Збірщики			
Катерина Щербань та Іван Данильченко			
ОДУМ і ТОП Мінеаполіс	\$2.306.00	Микола Підлісний	100.00
Філія ОДУМ-у Чікаго	1.182.00	Союз Українок Канади ім. св. Ольги	100.00
Відділ ТОП-у Чікаго	1.182.00	Іван Корнієнко	100.00
Філія ОДУМ-у і ТОП-у Елкгарт-Гошен	1.141.00	Стефан Штик	100.00
Філія ОДУМ-у Детройт	1.006.40	Микола Мороз	100.00
Катерина Щербань	1.000.00	Григорій Мороз	100.00
Полтавський Вечір Торонто	1.000.00	Петро Бурак	100.00
Віктор Педенко	500.00	Андрій Озимчак	100.00
Іван Данильченко	500.00	Степан Захарчинський	100.00
Леонід Ліщина	300.00	Віра Коновал	100.00
Микола Метулинський	300.00	Збірка — Іван Доценко	86.00
Михайло Савранчук	200.00	Збірка — Петро Маковський	81.00
Збірка О. Ромас	150.00	Микола Гаврилюк	100.00
Віктор Щербань	125.00	Фірчук крамниця	50.00
Анатолій Щербань	125.00	Павло Макогон	50.00
Н. М. Обраєн	105.00	Шумський, годинникар	30.00
Арка Квін	100.00	Збірка Віри Швець	60.00
Микола Щербань	100.00	Володимир Токар	25.00
Митрофан Будло	100.00	Українське Мистецтво	25.00
З розіграшки Г. У. ТОП Канади	100.00	М. Кучеренко	20.00
		Мері Квітарня	15.00
		Разом	\$13.164.40

Ставайте членами корпорації відпочинкової оселі "Україна"

Виховниці дарують карту України юним одумівцям під час закриття сезону праці.

Зліва: Наталка Сандул, Таня Підлісна і Ірина Ромас.

Торонто, 1-го червня 1980 р.

Фото Ів. Корця

Наталка САНДУЛ

З ПРАЦІ ОДУМ-У В ТОРОНТІ

ЮВІЛЕЙНА ЗАБАВА

З нагоди 30-ліття існування організації, філія ОДУМ-у в Торонті влаштувала 3-го травня ц.р. забаву в залі при 404 Батурст вул.

Нова управа філії, вибрана в місяці березні ц.р., рішила зібрати одумівців, щоб спільно відзначити цю річницю. Грала оркестра "Соловей" під керівництвом Петра Байрачного.

Всі добре забавлялися. До речі, панство Ліда і Михайло Сеники із Ошави святкували свій шлюбний ювілей.

Усім було на думці, що ОДУМ існує вже 30 років. Забава була одним із перших святкувань. Нам всім треба пам'ятати, що ОДУМ для нас є рідний. Ми виросли та були виховані під пильним оком його основоположників. Ми навчилися співати, танцювати, гри на бандурі, різні спортивні гри, а особливо треба запам'ятати, що наші погляди були розвинуті в українському культурному середовищі.

Отже, щоб далі ОДУМ міг

існувати і розвиватися, треба нам, молодим, брати участь в громадській праці та цікавитись виховною працею, щоб вміли передати і нашим дітям те все добре, що з нас зробило добрих українців. Тож бажаємо ОДУМ-ові многих літ — та ще проіснувати щонайменше 30 років.

ЗМАГАННЯ ЮНИХ ОДУМІВЦІВ І СУМІВЦІВ У ГОКЕЙ НА ПІДЛОЗІ

Цього року Юний ОДУМ включив в свою спортову програму флор-гокей. Хлопці вправлялися кожної суботи о 4-ій годині під пильним оком тренера Юрія Артеменка.

В суботу 23-го жовтого наші козаки-одумівці вважали себе готовими грати проти юної сумівської дружини. Цілий Юний ОДУМ прийшов підбадьорювати змагунів. Гра розпочалася о 2:30 по обіді. Суддею був сумівець Зе-нон Тхорик.

Одумівська дружина себе знаменито показала, вигравши 6:1. З одумівської дружини голи забili — Тарас Павлюк 2, і Юрко Дицьо 4. Загальна кількість стрілів в одумівську сітку була 32, а в сумівську 35.

Бажаємо успіху нашим змагунам у наступній грі.

СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ В МІСЯЦІ БЕРЕЗНІ

Під час Конференції ЦК, ц.р., яка відбулася в Торонті в суботу 15-го березня, Юний ОДУМ запланував мати спортивні змагання. На жаль, тільки Лондон зголосився брати участь.

Філія з найбільшим числом пунктів мала виграти чашу. Були гри у відбиванку й флор-гокей. Дівчата грали у відбиванку о 11 год. ранку. Тренерами торонтонської дружини були Сузанна Якута й Юрій Павлюк, а лондонської дружини — Павло Лисик. Торонто виграло 15:7, 15:3.

Після короткої перерви хлопці розпочали гру в флор-гокей, о 3:50 по обіді. Торонтонські брамкарі були — Михайло Чагівець і Петро Байрачний, а лондонський був Андрій Тищенко. Гра була дуже завзята. Торонто вийшло переможцем з рахунком 6:5. Для Торонта Олекса Лемеза забив три голи, Тарас Родак два і Юрко Дицьо 1. Павло Лисик забив всі (п'ять) лондонські голи.

Відпочивши хлопці почали грати в відбиванку. З Торонта капітаном був Віктор Ліщина, а Павло Лисик з Лондону. Хлопці грали дві гри і Торонто побило Лондон 31:21.

Змучені, але веселі всі залишилися на вручення чаші. Від торонтонських змагунів прийняв чашу Тарас Родак. Загальні виграні пункти Торонтом були 73-41. Референт Юного ОДУМ-у Василь Тимошенко вручив чашу. Він висловив подяку всім учасникам змагань, та підкреслив, що спортивні змагання є корисні для молоді, бо вони розвивають дітей фізично. Гадаємо, що на зустрічі цього року в Лондоні багато філій зголосяться до спортивних змагань. Також бажаємо торонтонській молоді успіху в їх майбутніх змаганнях.

Учасники виховно-відпочинкового табору ім. Симона Петлюри з деякими членами дирекції.

Оселя "Україна", липень 1979 р.

РІЧНІ ЗБОРИ ОДУМІВСЬКОЇ ОСЕЛІ "УКРАЇНА"

Річні загальні збори членів корпорації одумівської оселі "Україна" відбулися 27 квітня 1980 р. на оселі в Дорчестер (близько Лондону, Канада) в присутності 120 членів (і 151 переданих мандатів).

Після звітів та уділення абсолютної більшості, на пропозицію номінаційної комісії обрано трьох членів до керівних органів корпорації. Дирекція в такому складі:

Борис Яремченко — голова
Іван Данильченко — заступник голови
д-р Юрій Лисик — секретар
Василь Розаловський — менеджер
Гр. Неліпа — фінансовий секр.
М. Ющенко — член
Юрій Лисик — член
Іван Шевченко — член
Іван Вінничук — член
В. Тимошенко — член
Контрольна комісія: Микола Співак — голова, Віктор Педенко, Галина Володченко — члени.

На початку зборів, молитвою присутні вшанували членів корпорації оселі ОДУМ-у, які відійшли від нас, а саме: Михайло Симаговський, Григорій Кошарний, Олексій Северин, Василь Тацок і Афанасій Яскевич.

У дискусії над звітами, між дискутантами, Віктор Педенко, голова ЦК ОДУМ-у привітав збори від ОДУМ-у, схвалив дальшу розбудову оселі для вжитку молоді та закликав до тіснішої співпраці й порозуміння.

Одумівський делегат передав привіт від філії Чикаго, дав признання за працю членів дирекції та за виконані побажання і домагання внесків минулорічних зборів, а саме: за розпочату будову будинку для молоді на табори ОДУМ-у, за напис при в'їзді "Оселя ОДУМ-у" та фінансові звіти українською мовою. Він просив, щоб будинок на табори був скінчений завчасно та щоб тризуби на мості були залиті або помальовані відповідним небесним або золотим кольором.

Крім висловлених побажань, делегат з Чикаго передав 1000 дол. від ОДУМ-у та 1000 дол. від ТОП-у на викінчення будинку. Також він закликав до тіснішої співпраці та компромісу, коли потрібно, щоб членство керувалося принципами загального добра української громади, щоб члени дирекції час від часу відвідували філії та інформували членів оселі, щоб члени оселі підтримували тих, що помагають оселі, а саме: Український Братський Союз, журнал "Форум", тижневик "Українські вісті" й т. д. Петро Родак також закликав до підтримки УБСоюзу.

Голова оселі Борис Яремченко подякував всім за дотеперішню співпрацю та дальше довір'я. Члени дирекції обіцяли, що всі зроблені зауваження візьмуть під увагу, та що розпочатий будинок завчасно буде готовий на табори ОДУМ-у, а всі пожертви 100 дол. чи більше складені на розбудову цього будинку будуть виставлені на пропам'ятній таблиці.

Ол. Пошиваник

ЛИСТИ

До Вп. Пана Редактора
"Молода Україна"
в Торонто

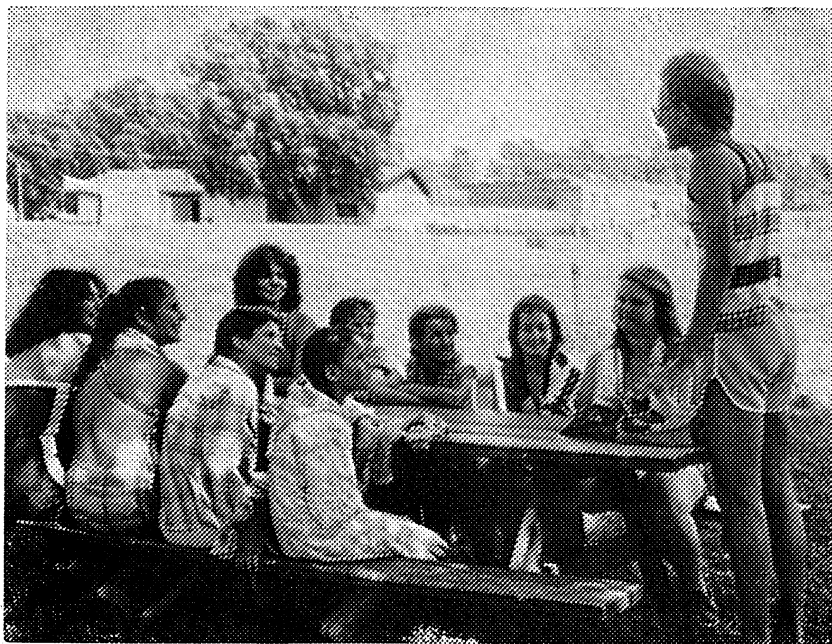
У СПРАВІ НЕОЛОГІЗМІВ

Прочитавши статтю "Про поетичну творчість Яра Славутича" ("Молода Україна", ч. 3 за 1980 р.), бажаю звернути увагу шановних читачів "Молодої України" на те, що закиди автора згаданої вище статті, проф. П. Одарченка, про нібито 'безпідставність' моїх тверджень у справі новотворів у поезії Яра Славутича (за винятком слова "ласій") цілковито не відносяться до реєстру 'славутичизмів' у моїй статті "Неологізми Яра Славутича". Що ж відноситься до моїх рецензій, які шановний автор підвищив до рівня статей, то я вважаю за свій обов'язок звернути увагу проф. Одарченка на те, що в них виразно зазначено таке: "Славутич запроваджує кілька груп неологізмів, У ТОМУ ЧИСЛІ Й РІДКО ВЖИВАНИХ СЛІВ" (Творчість Яра Славутича, стор. 322). На жаль, шановний критик неodobачив останньої фрази й нападає на мене цілком БЕЗПІДСТАВНО, що я, мовляв, приписав занадто багато нових слів Славутичеві. Я виразно говорив також про "рідко вживані" в нього слова, створені іншими авторами. Щодо слова "моторний", яке зовсім не відноситься до нововведень Славутича, бо я вжив його як приклад з кваліфікуючим словом "правдоподібно" (що й стоїть у цитаті критика), то його немає у словниках до часу І. Котляревського. Український фольклор творився і одночасно з "Енеїдою", і після неї! Основа слова "мотор" ясно вказує на джерело, хоч семантика й відмінна.

Богдан ЧОПИК

Університет Юти

Батьки! Матері!
Чи Ви вписали своїх дітей
до ОДУМ-у?

Юрій Криволап (мол.) дає гутірку гурткові "Хитрі лисички" на виховно-відпочинковім таборі ім. С. Петлюри.

Оселя "Україна", липень 1979 р.

ТРАДИЦІЙНИЙ ПОЛТАВСЬКИЙ ВЕЧІР У КЛІВЛЕНДІ

Заходами спеціального комітету при катедрі Св. Володимира на Пармі, Огайо, складеного з українців, народжених на Полтавщині або вже і в Америці, але полтавського роду, в суботу 9-го лютого 1980 року в церковній залі відбувся Полтавський Вечір, який влаштовується тут кожного року з метою надати можливість парафіянам — полтавчанам зберегти винесені з батьківщини полтавські традиції, розважитись у рідному середовищі а також притягти до участі молодь та створити для учасників родинну атмосферу.

Зала, де відбувався вечір, була прикрашена синьо-жовтими стрічками та гарно удекорована, так що в привних створювалось враження немов вони на Україні. За почесним столом сиділи священники і троє найстарших віком парафіян — полтавчан К. Галат, Ф. Стовба та К. Піддубна.

На початку вечора о. С. Ганкевич прочитав молитву, а далі розпочався бенкет зі смачними полтавськими стравами, зокрема галушками. Обов'язки тостмайстера, як і завжди, виконувала

Ліда Середа, добре вив'язуючись зі своїх функцій. Бенкет закінчив молитвою о. М. Пахолок.

У мистецькій частині виступали: церковний хор, ансамбль ОДУМ-у "Червона Калина" і диригент хору Яків Сідельник, як співак. Заповіджений в афішах виступ гумористки Климовської не відбувся через неприбуття її з невідомих причин, що викликало справедливе незадоволення та розчарування присутніх і побажання до організаторів вечора, щоб подібні явища більше не повторювались. Після мистецької частини до пізньої ночі тривала забава з танцями, до якої грала оркестра Анатолія Колдуна.

Присутніх на вечорі було 450 осіб і зала була переповнена. Вечір приніс чистого прибутку 2.506 доларів, які були розподілені як завжди на релігійні та громадські потреби: на стипендійний фонд Богословської семінарії в Бавнд Бруку — 1 000 доларів, на ОДУМ і ансамбль "Червона калина" — 836 доларів, на місцеву школу українознавства — 670 доларів. Крім того, ОДУМ і "Червона калина" вирішили від себе виділити на стипендійний фонд Богословської семінарії 400 доларів.

Наступний Полтавський Вечір відбудеться 21 лютого 1981 року в цій самій залі. Такі вечори уряджуються при церкві Св. Володимира вже 5 років і стали традиційними. На першому Полтавському вечорі виступав відомий письменник Микола Понеділок, якого вже нема серед нас. Два роки тому відійшов також діяльний член комітету у організації Полтавських вечорів О. Капустянський. Як бачимо, ряди полтавчан на чужині рідшають, але віримо, що згадки про рідну Полтавщину і любов до неї житиме далі і виявом її тут є і будуть ці вечори.

О. Клепач

ТОП МІННЕАПОЛІС НА ДОПОМОГУ "ПРАВОЗАХИСНИЙ МАДРІД"

Відкликаючись на звернення Української Гельсінкської групи у справі акції "Правозахисний Мадрид" ("М. У." ч. 283 за листопад 1979 р.), Товариство одумівських приятелів Міннесоти перевело збіркову акцію між своїми членами та прихильниками з метою допомогти цій дуже важливій акції.

Цьому також сприяв приїзд Надії Світличної до Міннесоти, яка під час зустрічі з громадою лишила надзвичайно приємне враження не тільки до себе, а й про інших членів правозахисного руху, що перебувають на Україні в заслання та на еміграції.

Акція збірки складалася з двох частин: на потреби Гельсінкської групи і на одноразову допомогу Надії Світличній.

При цьому також закликаємо наших друзів топівців і всіх, кому не байдуже доля нашої Батьківщини, перевести збіркову акцію у місцевостях свого перебування на підтримку акції "Правозахисний Мадрид", яку започаткувало Закордонне представництво Української Гельсінкської групи. Для організації такої акції створюйте Комітети чи Товариства підтримки "Правозахисний Мадрид".

Уважаємо, що під цю пору це найважливіша акція допомоги во-

юючий Україні. Представництво Української Гельсінкської групи на чолі з ген. Петром Григоренком не лише має уповноваження з України, а також авторитет і відповідні кваліфікації репрезентувати Україну на вищезгаданім інтернаціональнім форумі. Допоможімо їм! Створімо для цього міцну моральну базу.

Нижче подаємо список жертводавців, зібрану дотепер суму грошей і куди їх призначено:

Володимир Лисий	\$250.00
Філія ОДУМ-у Мінн.	100 00
Юрій Чарнецький	100.00
Анатолій Лисий	100.00
Федір Гайовий	65.00
Іван Бугаєнко	60.00
Олександр Полець	60.00
Олекса Булавицький	55.00
Анатолій Лютаревич	50.00
Олександр Гуща	50.00
Валентина Полець	40.00
Оля Ярмулович	40.00
Микола Яр	35.00
Михайло Ковалевський	30.00
Віктор Багмет	30.00
Еля Вовк	25.00
Оксана Колесніченко	25.00
Оля Амброзьяк	20 00
Володимир Вовк	15.00
Митро Танасічук	10.00

Разом \$1.160.00

9 грудня 1979 р. передано Надії Світличній для її родинних потреб — 300.00 дол.

10 січня 1980 р. переслано на conto Української Гельсінкської групи — 200.00 дол.

25 березня 1980 р. переслано на conto Української Гельсінкської групи — 660.00 дол.

Разом переслано \$1.160.00.

Федір Гайовий

Скарбник філії ТОП-у Мінн.

Два члени ТОП-у — Володимир Колесніченко і Андрій Дідик пересли свої пожертви по 100.00 дол. безпосередньо. Отже на 25 березня ч.р. члени ТОП-у Міннесоти пожертвували на цю ціль та на допомогу дисидентам — 1,360.00 дол. Збірка продовжується.

У хаті кожного одумівця повинен бути журнал "МОЛОДА УКРАЇНА"

БЛ. П. КИРИЛО КАШУБА

(1905-1980)

Кирило Кашуба народився в Україні 11-го травня 1905 року, помер 11 квітня 1980 року в Чикаго. Залишив у глибокому смутку дружину Параскевію, синів Юрія і Валентина, дочку Віру Мабелглов та троє онуків. Кирилові Кашубі нехай американська земля буде легкою.

БЛ. П. ВАСИЛЬ ПЕРГАТ

15-го квітня рознеслася по Монреалі і за ним, сумна і болюча вістка про відхід у Вічність бл. п. Василя Пергата, члена громади церкви Св. Покрови і кубанського козака на 85-му році свого життя.

Народився на Кубані в станиці Мар'янинська в січні 1896 р. Брав участь у Першій світовій війні, пережив усі страхиття за советської влади аж до приговору розстрілу, але пізніше був помилуваним та засуджений на 25 років каторжних праць, а вже під час Другої світової війни опинився на цьому боці фронту та пізніше був евакуйований на Захід із своєю родиною. Після приїзду до Канади в Монреаль вписався до громади церкви Св. Покрови цілою родиною — з сином, невісткою та внуками. Син Микола був в управі та Будівельному комітеті, внук Віктор головою ОДУМ-у та в церковному хорі і в "Молодій Україні", донька теж у хорі та вчителькою Рідної Школи і син другий Микола в організації ОДУМ-у, а дружина Валентина співачкою церковного та світ-

ських хорів і всі разом вклали багато праці в громаді.

Покійний придбав ферму і господарював та був жертвенною, доброю і відданою людиною для всіх і цим мав пошану та приязнь серед приятелів і від організації козаків у Монреалі.

На похорон з'їхалися внуки (син Микола помер раніше, а також і дружина): Віктор Пергат — полковник-інженер із Оттави, Людмила Петрашник — студентка праса і Микола — студент університету та їх мати Валентина Пергат — Ілліка з Онтаріо та друга дружина Василя — Віра.

У похоронному заведенні "Делар" відбулися Панахиди 15 і 16 травня, які перевів о. Захарій Ревко з хором під дир. І. Козачка та з відповідним словом про покійного.

У четвер 17-го квітня тіло було перевезено до церкви Св. Покрови, де відбулася Заупокійна Літургія і чин похорону, а опісля відвезено тіло на цвинтар "Монроял", де над відкритою могилою, після закінчення чину похорону виголосив слово - співчуття від громади церкви Св. Покрови проф. А. Степовий.

Після панахиди в церковній залі відбувся поминальний обід, на якому А. Степовий, господар прийняття, подав нарис про життя покійного, в якому особливо підкреслив про його глибоко релігійну відданість своїй Церкві. Із співчуттям виступили: Отаман загальнокозацької організації п. Сергій Коваленко, п. Іван Пироженко — терський козак та о. Захарій. Подяку всім склали від родини: внук Віктор Пергат та Валентина Пергат-Ілліка.

Хай же Милостивий Господь Бог прийме душу бл. п. Василя в Свої Небесні оселі, а канадська земля буде пухом.

Вічна Йому Пам'ять!

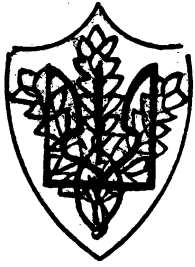
А. С-вий

ОДУМІВЦІ!

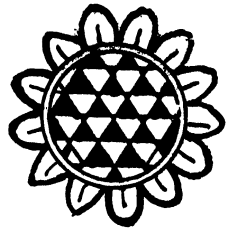
Гідно відзначімо

в цій році

30-ліття ОДУМ-у!

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

У ЯМІ З ВЕДМЕДЕМ

Урвok з твору "Сини Світовида", який був виданий у Києві в 1963 році і є один з кращих пригодницьких повістей письменника з Херсонщини — Олесь Бердника.

"...Шукаючи грибів, я зайшов далеко від схованки і впав у ведмежу яму. Спочатку я не злякався, але, тільки очі звикли до темряви, серце мое завмерло від страху. Проти мене в кутку ями сидів молодий ведмідь і, блискаючи очима, тихенько гарчав. У мене не було ніякої зброї, окрім ножа, а що можна було вдіяти ножем проти великої звірини?...

Я поглянув угору. До діри, крізь яку я впав, було біля двох людських зростів. Вилізти ніяк не можна. Якби не було в ямі ведмеда, я міг би подовбати приступки і спробував би добратись до краю отвору. Та тільки я намагався звестися на ноги, як ведмідь починав гарчати...

Незабаром звір рушив вздовж стіни ями, обнюхуючи її. Потім він зупинився під отвором і поглянув угору. Кілька разів він стрибав на стіни, але глина обвалювалася під його лапами. Тоді ведмідь, незадоволено бурмочучи, облишив даремні спроби і, похнюпивши голову, про щось довго думав.

Нарешті, він повернувся до мене і тихо загарчав. Я похолодів від жаху. Невже ведмідь зголоднів і хоче пообідати мною?

Звір підійшов впритул і доторкнувся до мене лапою. Я виставив ніж перед собою. Ведмідь метким рухом ударив по руці і вибив ніж на землю. Потім штовхнув мене до отвору, притиснув до стіни. Що він хоче робити? Грається чи що? В голові у мене потьмарилося, ноги потерпли. І ось... сам би не повірив, якби не пережив цього! — ведмідь підскачив, задньою ногою вперся мені в плече і майнув угору. Я впав. На мене згори посипалася земля. Потім стало тихо...

Отямившись, я зривався на ноги.

Ведмеда в ямі не було. Йому пощастило вискочити нагору.

І тут мене взяла обидра. Такий поганець! Сам врятувався, а мене залишив напризволяще. Ну та що можна чекати від звірини, коли люди ядять поїдом одне одного...

Трохи заспокоївшись, я почав довбати приступки в стіні під отвором. Яма вгорі була перекрита товстим гіллям — якби вдалося підскачити і схопитися за якусь палицю, я б врятувався.

Нагорі потемніло. Вже наступав вечір. І тут я почув страшенний шум в лісі. Щось гуло, тріщало. Весь цей гамір наближався до ями.

Я не встиг ні здивуватися, ні злякатися, як в отворі щось з'явилося — темне, велике — і посунулося в яму. Я відскачив убік. Невже знову якийсь звір упав до пастки?

Ні! Це був не звір, а стовбур молодого дуба, вирваний з коренем. Як він потрапив сюди — я не знав і не міг навіть збагнути. Потім вгорі з'явилася морда ведмеда. Він щось радісно забурмотів, мов хотів сказати — чого, мовляв, не вилазиш з ями?

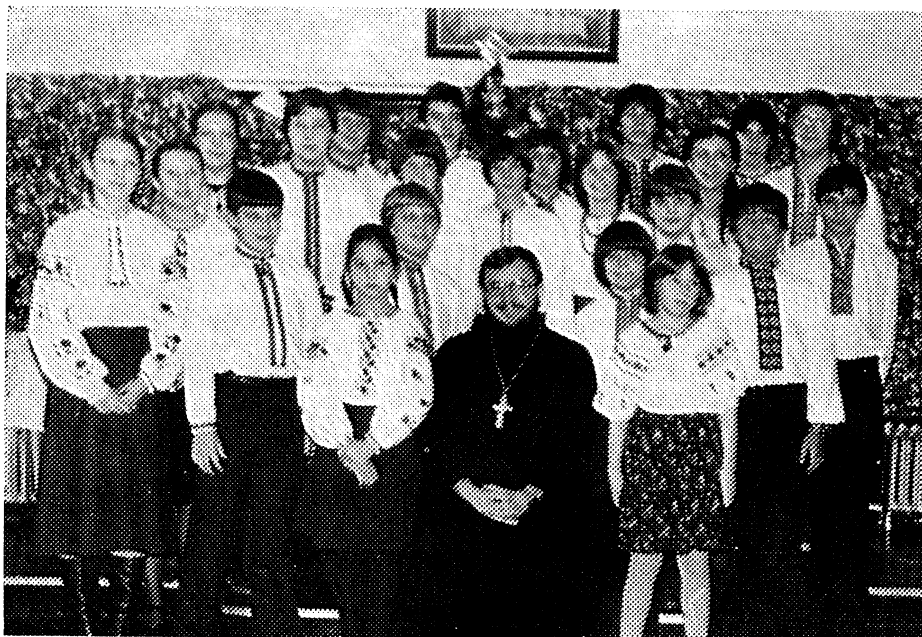
Я завагався — а коли звір хоче з'їсти мене! Та потім зрозумів, що тут щось не те... Я згадав, що ведмідь не їсть людей, а нападає на них тільки тоді, як обороняється. Вагання мої зникли.

Я вичарапкався по стовбу з ями і тут... знову зустрівся з ведмедем...

Звір наблизвся до мене, лизнув руку, потерся головою, ніби пропонуючи дружбу. Я погладив його, дав жменю малин, яку назбирав перед тим. Ведмідь з'їв гостинець. Спілка була укладена...

Ось так, хлопчику, ми познайомилися з Громилом. Я пішов своїм шляхом, повертаючись до схованки, але ведмідь не одставав. Він ішов за мною аж до житла. Спочатку він вештався поблизу схованки, згодом перейшов жити в мою печеру..."

Олесь Бердник

Отець Роман Божик
з групою юних одумівців
і виховників.

Торонто, 19 січня 1980

В Л І Т К У

У долоні плеще літо,
Теплий усміх розливає,
Розкошують в парку діти
У зеленому розмаю.

Мчить на ровері Христинка,
А на гойдалці Галинка,
Узялись дівчатка в боки
І пішли у танці-скоки.

Юрчик з песиком Квачем
Радо бавляться м'ячем.
М'яч-хитрун, швидкий і жвавий,
Покотився в буйні трави,

А за ним, прудкий, як м'яч,
Скаче пес руденький Квач,
Налякав сіреньку білку
І вона мерщій на гілку!

В небі пурхають пташки,
Як маленькі літачки,
А в метеликів на крильцях
Наче квіти-чорнобривці.

Літо землю звеселяє,
Гарним килимом вкриває
Із квіток, зелених трав
БОГ нам любе літо дав!

Валентина Юрченко

МОЇ ДУМКИ ПРО ОДУМ

Я належу до ОДУМ-у вісім років і щороку буваю на одумівських таборах. Впродовж року на сходинах ми слухаємо гутірки на різні теми, будуємо різні моделі, вчимося писати писанки і дискутуємо між собою. За ці роки ми зжилися і є найкращими товаришами. В таборах ми зустрічаємося з дітьми з США і Канади, ділимося своїми ідеями і лишаємося друзями на довгий час, а то й на ціле життя. На таборі ми проводимо гарно час. Табори відбуваються на оселі "Україна", яку придбали для нас батьки, дідусі наші і прихильники ОДУМ-у. Шкода, що не всі батьки привозять своїх дітей на цю оселю, де є гарний ставок, великий басейн, велика спортова площа, прекрасна зала і де будується новий будинок для одумівців, а найголовніше — сюди приїжджають найкращі українські діти.

Ігор Лисик
Ошава, Онтаріо

ЩО РОБИТЬ СОНЦЕ УНОЧІ?

Що робить сонце уночі?
Коли у лісу на плечі,
Тоненька зіронька сидить, —
Що робить сонце? Сонце спить.
Що робить місяць по ночах,
Коли земля йому в очах,
Земля, ромашка і вода, —
Тоді він сонце вигляда.

Микола Вінграновський

ЮНІ ОДУМІВЦІ!

ГОТУЙТЕСЬ ДО СПОРТОВОГО ТАБОРУ
І ВІДПОЧИНКОВО-ВИХОВНОГО ТАБОРУ!

СТАВАЙТЕ УДІЛОВЦЯМИ ОДУМІВСЬКОЇ ОСЕЛІ “У К Р А І Н А”

ОСЕЛЯ ЗНАХОДИТЬСЯ БІЛЯ МІСТА ЛОНДОН, ОНТ.
1/4 МИЛІ ВІД СІТІ ЛІМІТ.

Це — 110 акрів прекрасно розташованої фарми

ЗА ІНФОРМАЦІЯМИ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЯ ДО ПРЕДСТАВНИКІВ ОСЕЛІ:

Лондон: Б. Яремченко	519-681-7468
Торонто: І. Данильченко	416-274-2249
" В. Тимошенко	416-742-3181
Ошава: Ю. Лисик	416-728-2256
" Г. Неліпа	416-533-5135
Гамільтон: М. Ситник	416-545-2589
Ст. Кетеринс: С. Захарчинський	416-527-6327
" А. Озимчак	416-562-7232
Монтреаль: А. Білоцерківський	514-366-1775
Детройт: І. Петруша	313-689-1159
" М. Смик	313-273-7726
Чікаго: О. Коновал	312-259-9207
" П. Коновал	312-259-9076

Бафало: П. Маковський	716-992-9825
" І. Доценко	716-877-3746
Міннеаполіс-Ст. Пол:	
Д-р А. Лисий	612-377-4031
" О. Гуца	612-227-5859
Гошен-Елкгарт: А. Луценко	219-264-2684
" В. Швець	219-262-1397
Саут Бавнд-Брук: О. Шевченко	201-725-5322
Сомерсет: І. Павленко	201-548-7903
Клівленд: В. Пономаренко	216-661-3773
" Л. Середа	

або пишіть на адресу:

“UKRAINA” VACATION RESORT INC.

P. O. BOX 4432

LONDON, ONTARIO CANADA, N5W 5J2

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

2190-B Bloor St. W. — Toronto, Ont.

INSURANCE FOR: FIRE, AUTO, LIFE

УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до

ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ

Tel.: 763-5666

ARMADALE MEAT PRODUCTS LTD.

НАЙКРАЩІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

В ТОРОНТІ Й ОКОЛИЦІ

Крамниця при вул. Блур коло Джейн

Власник ІВАН ЛЕХНОВСЬКИЙ

2404 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P9

Tel.: (416) 767-3424

ДОПОМАГАЙТЕ, цікавтеся своїми
дітьми — дайте їм нагоду проявити
себе в рядах ОДУМ-у!

КРЕДИТОВИЙ СОЮЗ

- Платить за різні щадничі пляни **9-13%**
- Дає малі і великі особисті і моргеджові позички, в міру можливостей
- Має життєву асекурацію на заощадження до \$ 2.000 на особисті позички до \$10.000 після вимог КЮМІС
- Має чеки особисті даром і для подорожуючих та платить 5% на чекові конта.
- Приймає оплати за газ, електрику, телефон і воду даром
- Дає різні фінансові поради
- Дає пашпортові гарантії
- Дає добру, точну, чесну і вчасну обслугу
- Дає добрі кредитові звіти
- 30 років на службі Рідного Народу
- Вступайте в члени і щадіть ще ніж Вам треба позички, малої чи великої
- Позичайте на догідні сплати і низькі відсотки.

SO-USE CREDIT UNION LTD.

406 Bathurst St.
Toronto, Ont. M5T 2S6
Tel.: 363-3994

BRANCH OFFICE:

2258 Bloor St. West
Toronto, Ont. M6S 1N9
Tel. 763-5575

ЧИТАЙТЕ
"МОЛОДУ УКРАЇНУ"

І
ПОШИРЮЙТЕ

ЦЕЙ ЖУРНАЛ
МІЖ
СВОЇМИ РІДНИМИ

І
ЗНАЙОМИМИ

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "МОЛОДОЇ УКРАЇНИ" ЖЕРТВУВАЛИ:

Замість квітів на свіжу могилу
св. п. Юрія Головка і
св. п. Микити Котуль-
ського, складають Г. і М.
Романенки, Віловдейл,
Онтаріо \$25.00

На свіжу могилу бл. п.
незабутнього діда Василя
складає внук Віктор
Пергат, Монреаль, Кве. 20.00

М. Іщенко, Судбурі, Онт. 11.00

У пам'ять Бориса Олександрова, складає Григорій
Кулик, Торонто, Онт. 10.00

М. Нестеренко, Ст. Кетеринс,
Онтаріо 7.00

Т. Гришків, Вінніпег, Ман. 6.00

Галя Білоус, Ніягара Фалс,
Онтаріо 6.00

Іван Лисенко, Чикаго, США 6.00

Василь Павлюк, Іслінгтон,
Онтаріо 5.00

Анна Євсєвська, Філядель-
фія, США 2.00

А. Антоненко, Дундас, Онт. 1.00

НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ ПРИЄДНАЛИ:

Іван Корець, Торонто, Онт. 3

Валентина Родак, Торонто, Онт. 2

Жертводавцям і прихильникам
"Молодої України" щира подяка!

Ред. і адмін. "М. У."

ГУМОР

**

Син прийшов зі школи й похвалився батькові:

— От сьогодні ми довідалися в школі, що першу говорячу машину винайшов і збудував Едісон.

— Ні, синку, — каже до нього батько. — Першу говорячу машину сотворив сам Бог з Адамового ребра, а Едісон створив таку говорячу машину, яку можна зупинити.

**

Над собачою будою, з якої виглядає морда собаки, напис: "Злий собака".

Кіт, проходячи, косо поглядає на собаку, горбиться, щетинить шерсть...

Собака до нього:

— Не бійся, не звертай уваги на напис, — то наклеп.

**

N. - J. SPIVAK LTD.

R. R. 1.

LONDON, ONTARIO

(Pre-mix concrete)

VILLAGE DELI

СМАЧНІ М'ЯСНІ ВИРОБИ

фірми

СЕМИГЕНА

Крамниця на розі вулиць
Бересфорд і Блур Зах.
в Торонто

Власник

ПЕТРО СТЕПУРА

258 Beresford Ave.
TORONTO, ONT.

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street West
Toronto 9, Ontario
Tel.: 762-8751

В нас можна набути книжки,
українські часописи та жур-
нали, пластинки, друкарські
машинки, різьбу та кераміку,
полотна, нитки і вишивки.

Маємо великий вибір дарун-
ків на різні okazji.

Просимо ласкаво нас відвідати!

Чоловік і жінка в гостях у приятелів. Чоловік, глядячи лисину, любезно до жінки:

— Чи там нема протягу, де ти сидиш?

Жінка, зворушена увагою чоловіка:

— О, дякую, коханий, тут немає протягу.

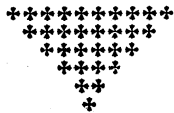
— Тоді, давай поміняємось місцями, бо тут страшно дує, — каже чоловік.

MR. N. HAWRYSCH
16 INDIAN ROAD CR.
TORONTO, ONT.
M6P 2E8

294

Ціна 1.00 дол.
в США і Канаді

If not delivered please return to:
MOLODA UKRAINA
Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Concrete Forming London Ltd.

LONDON, ONTARIO

(Foundations and floors.)

ROCHESTER FURNITURE

CO. LTD.

ТРИ ВЕЛИКІ КРАМНИЦІ

Великий вибір хатніх меблів:

вітальень, спальень, їдальень,

холодильники, пральні

машини, електричні і

газові печі, телеві-

зори, радіо.

TORONTO CENTRAL

423 College St. W. - Tel. 364-1434

TORONTO WEST

1121 Dundas St. W. - Tel. 535-1188

MISSISSAUGA

2150 Dundas St. E. - Tel. 276-4390

Е. ДУМИН

пропонує

ВЕЛИКИЙ ВИБІР

чоловічих, студентських
і хлоп'ячих костюмів

як також різних фасонів
і кольорів

СОРОЧКИ

550 QUEEN STREET WEST

Toronto, Ontario

Tel.: 364-4726

УКРАЇНСЬКИЙ БРАТСЬКИЙ СОЮЗ

БРАТСЬКА ЗАПОМОГОВО - ОБЕЗПЕЧЕНЕВА ОРГАНІЗАЦІЯ
В АМЕРИЦІ І КАНАДІ

що нараховує понад 24 тисячі членів і понад \$9,500.000.00
членського майна.

Український Братський Союз має добірні найновішого типу поліси забезпе-
чення на дожиття і на посмертне для старших і дітей членів.

Помагає бідним, хворим і нездібним до праці членам. Помагає своєму укра-
їнському народові морально і матеріально в його стремлінні визволитися з
чужого поневолення і здобути самостійну, соборну, демократичну Україну.
Помагає матеріально освітньо-культурним, видавничим, церковним та спор-
товим справам. Помагає матеріально незаможним, здібним в науці, україн-
ським студентам у вищих школах. Видає свій, демократичного напрямку
часопис-тижневик "Народня Воля" українською і англійською мовами та
англомовний журнал для молоді "Форум". Для вигоди своїх членів і всіх
українців провадить літню вакаційну оселю "Верховина" з мальовничим
розкішним парком, модерно устаткованими кімнатами, купанням у власному
природньому озері та купальному басейні, спортом і культурною розвагою
в Кетскільських Горах в Глеєз Спей, Н. Й.

Головний осідок УБСоюзу:

440 WYOMING AVENUE, SCRANTON, PA., U. S. A.

Телефони: 342-0937 або 347-5649